

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. Пловдив, 07.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. И.ова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева
като разгледа докладваното от Тодор Илк. Хаджиев Въззивно гражданско дело № 20235000500178 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на А. Р. Т. против Решение № 16/18.01.2023 г. по гр. д. № 385/2022 г. на ОС Пазарджик, с което е осъден да заплати на А. И. С. на основание чл. 45 ЗЗД сумата 20 864 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени и имуществени вреди от непозволено увреждане, изразяваща се в травматично счупване на латералния кондил на големия пищял на левия крак, наложило оперативно лечение, метална фиксация на счупените костни фрагменти и имобилизация, представляващо трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за около 4-6 месеца от датата на травмата, ведно със законната лихва върху главницата, както следва: от датата на увреждането 07.05.2022 г. за неимуществените вреди и от датата на възникването им 13.05.2022 г. за имуществените вреди, до окончателното изплащане на главницата.

Жалбоподателят е останал недоволен от определеното обезщетение за неимуществени вреди, като счита, че същото за прекомерно, тъй като не съответства на характера и срока на възстановяване на телесното увреждане. Прави оплакване и за неправилно приложение на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, като

твърди, че пострадалият е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат, тъй като с поведението си е ескалирал инцидента. Иска да се отмени решението, вместо което се постанови ново, с което да се намалят обезщетенията за неимуществени и имуществени вреди.

Въззиваемият А. И. С. чрез пълномощника си оспорва жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност във връзка с доводите на страните, констатира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК от надлежна страна и против акт, подлежащ на въззивно обжалване, поради което е допустима.

А. И. С. е предявил против А. Р. Т. иск по чл. 45 ЗЗД общо за сумата от 30 64 лв., от които 30 000 лв. за неимуществени вреди от причиненото му травматично увреждане – счупване на латералния кондил на големия пищял на левия крак, и 864 лв. за имуществени вреди, представляващи разходи за лечение.

Отговорността по чл. 45 ЗЗД се поражда при кумулативното наличие на следните предпоставки: деяние, противоправност на деянието, вина, вреди и причинна връзка между деянието и вредите.

По делото се установи, че с одобрено на основание чл. 382, ал. 7 НПК споразумение по НОХД № 856/ 2022 г. на РС Пазарджик А. Р. Т. е признат за виновен за престъпление по чл. 129, ал. 2 НК и осъден на лишаване от свобода при условията на чл. 66, ал. 1 НК за това, че на 07.05.2022 г. в гр. Пазарджик причинил средна телесна повреда на А. С. И., изразяваща се в травматично счупване на латералния кондил на големия пищял на левия крак, наложило оперативно лечение, метална фиксация на счупените костни фрагменти и имобилизация, представляващо трайно затруднение на движението на левия долен крайник да около 4 – 6 месеца.

Посоченото споразумение, имащо характера на присъда съгласно чл. 383, ал. 1 НПК, по силата на чл. 300 ГПК установява със задължителна за съда сила факта на извършеното от ответника А. Р. Т. непозволено увреждане по чл. 45 ЗЗД – виновното причиняване на средна телесна повреда на А. С. И., изразяваща се в травматично счупване на латералния кондил на големия

пищял на левия крак.

В случая жалбоподателят оспорва единствено размера на присъденото обезщетение за неимуществени вреди поради прекомерност и неотчитане наличието на съпричиняване от страна на пострадалия – ищеца А. С. И..

Съгласно чл. 51, ал. 1 ЗЗД на обезщетяване подлежат всички вреди, които са пряка и непосредствена последица на увреждането. Неимуществените вреди са неизмерими в пари, поради което по силата на чл. 52 ЗЗД обезщетението за тях се определя от съда по справедливост. Според ППВС № 4/1968 г. т. 8 понятието „справедливост“ не е абстрактно понятие, а то се свързва с редица конкретни съществуващи обстоятелства, които следва да се вземат предвид при определяне размера на обезщетението. В случаите на причинено травматично увреждане размерът на обезщетението за неимуществени вреди следва да се определи в зависимост от вида и характера на същото, срока за възстановяване, интензитета и продължителността на болките, причинените неудобства и ограничения в битов и социален план.

В настоящия случай от приетата съдебно – медицинска експертиза се установи, че вследствие на възникналия между страните инцидент на паркинга на магазин „Л.“ в гр. Пазарджик на 07.05.2022 г. ищецът А. С. И. е получил счупване на латералния кондил на големия пищял на левия крак. Същият ден е бил опериран, като му е било извършено открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация с два спонгиозни винта. На 13.05.2022 г. е изписан от лечебното заведение за продължаване на лечението при домашни условия. Според вещото лице непосредствено след травмата, при медицинските диагностични и хирургически процедури и след тях ищецът е търпял интензивни болки, което е налагало системен прием на болкоуспокояващи, като болките са намалявали по интензитет до приключване на оздравителния процес. Първоначално, за период от 3 месеца, предвижването на ищеца се е осъществявало с помощни средства – патерици, като обичайната продължителност на оздравителния процес при този вид увреждания е около 6 месеца. При извършения преглед вещото лице е установило, че ъглометрията на лявата колянна става е с отклонение – S-0-0-110 градуса вместо необходимите 140 градуса, както е при здравите хора, който проблем ще се преодолее едва след премахване на поставените винтове и провеждане на последваща рехабилитация за възстановяване движението на

става в пълен обем. Към момента продължава да изпитва болки в крака при промяна на метеорологичните условия и претоварване на ставата.

Относно търпените от ищеца болки и страдания са събрани гласни доказателства – показанията на свидетелите В. С.а – негова майка, и С. С. – негов брат, от които се установява, че непосредствено след операцията и прибирането му в къщи около 2 месеца е търпял силни болки, което е налагало да приема болкоуспокояващи. Два месеца бил на легло, като единствено ставал да отиде до тоалетна с помощта на патерици. Започнал да излиза едва след около 3 месеца с помощни средства. Ограничил контактите си, спрял да се вижда с приятели, вследствие на което изпаднал в депресия, станал мълчалив и затворен. Вследствие на претърпяното увреждане не можел да работи като шофьор и да се издържа.

При тези данни настоящата инстанция счита, че определеното от окръжния съд обезщетение за неимуществени вреди е съобразено с интензитета и продължителността на претърпените от ищеца неимуществени вреди. Болките и страданията са функция на характера и тежестта на полученото травматично увреждане, а в случая се касае за тежка фрактура на латералния кондил на големия пищял на левия крак, която е наложила оперативно лечение чрез поставяне на остеосинтезни средства. Възстановителният процес е протекъл за срок от около 6 месеца, но и към момента ищецът продължава да изпитва болки при промяна на метеорологичните условия и претоварване на ставата. Вследствие на поставените остеосинтезни средства ищецът не може да сгъва колянната става в пълен обем, за преодоляването на което се налага повторна операция за премахване на поставените винтове и провеждане на последваща рехабилитация. За срок от около 2 месеца ищецът е търпял силни болки, не е

можел да се обслужва сам и е разчитал изцяло на помощта на своите близки. Причиненото увреждане е довело до социалната му изолация, до невъзможност да полага труд, нарушен е бил обичайният му начин на живот, което е рефлектирало негативно на психоемоционалното му състояние – изпаднал в депресия, станал мълчалив и затворен, не можел да спи вечер. Предвид изложеното присъденото от първоинстанционния съд обезщетение от 20 000 лв. представлява справедлив паричен еквивалент за претърпените от ищеца неимуществени вреди и не са налице основания за намаляването му.

По отношение на релевираното възражение за съпричиняване, изразяващо се в предизвикване на ответника поради проявена от ищеца вербална агресия, правилно окръжният съд е отхвърлил същото поради недоказаност. По делото не се събраха доказателства в подкрепа на твърденията на ответника – жалбоподател за съпричиняване от страна на пострадалия. Данни в тази насока не се съдържат в показанията на ангажираните от ответника свидетели П. Д. и И. Н., които не са били очевидци на продължилия на паркинга на магазина конфликт и не потвърждават твърденията за проявена от ищеца вербална агресия по отношение на делинквента А. Р. Т.. Дадените в досъдебното производство свидетелски показания не могат да бъдат обсъждани от гражданския съд, тъй като не са събрани в исковото производство при условията на непосредственост съгласно чл. 163, ал. 1 ГПК.

По изложените съображения настоящият състав на ПАС намира, че обжалваното от ответника А. Р. Т. решение не страда от посочените в жалбата пороци, поради което следва да се потвърди като законосъобразно. За пълнота следва да се отбележи, че окръжният съд неточно е формулирал общ осъдителен диспозитив относно присъденото обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, тъй като се касае за два отделни иска, което налага самостоятелната индивидуализация по размер на всяко от предявените вземания. Посоченият пропуск не води до неправилност на решението, тъй като изведения от него правен резултат съответства на действителното правно положение, а само до непрецизност на диспозитива, който следва да се отстрани от въззивната инстанция.

Предвид неоснователността на въззивната жалба жалбоподателят А. Р. Т. следва да заплати на въззиваемият А. С. И. направените във въззивната

инстанция разноси за адвокат в размер на 500 лв.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 16/ 18.01.2023 г. по гр. д. № 385/2022 г. на ОС Пазарджик, с което А. Р. Т., ЕГН *****, гр. П., бул. К. М. Л. **** е осъден да заплати на А. С. И., ЕГН *****, от гр. П., ул. С. ***** на основание чл. 45 ЗЗД сумата 20 864 лв., от които 20 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, и 864 лв. – обезщетение за имуществени вреди, претърпени от непозволено увреждане – причинена на ищеца А. С. И. от ответника А. Р. Т. средна телесна повреда, изразяваща се в травматично счупване на латералния кондил на големия пищял на левия крак, ведно със законната лихва върху главницата, както следва: от датата на увреждането 07.05.2022 г. за неимуществените вреди и от датата на възникването им 13.05.2022 г. за имуществените вреди.

ОСЪЖДА А. Р. Т. да заплати на А. С. И. разноси за въззивната инстанция в размер на 500 лв.

Решението може да бъде обжалвано пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____